

DOSSIER DETENCIONS A VILAFRANCA

Els fets que s'han produït durant els últims dies al Penedès ens impulsen a denunciar públicament la impunitat de la Guàrdia Civil en la tasca de reprimir el moviment independentista penedesenc i, el més preocupant, la cobertura que els ha donat el grup de govern vilafranquí (PSC-PSOE) i TOTS els partits polítics del consistori (ERC, CiU i, evidentment, el PP).

El dimecres 17 de juliol, amb motiu de la visita del ministre espanyol d'agricultura a Vilafranca, convidat per l'associació Tastavins, Endavant (OSAN) i l'Assemblea de Joves de Vilafranca vam convocar una concentració de rebuig a tot el que representa l'autoritat del ministre: com a un dels màxims representants del règim polític espanyol que ens nega el dret a decidir el nostre futur com a poble. Com a representant del PP i la seva política neoliberal, autoritària i espanyolista. Basada en la retallada de drets socials i polítics dels treballadors i en la dilapidació dels recursos naturals del país. En la repressió i criminalització de les opcions polítiques que qüestionen els pilars fonamentals del status quo postfranquista (la unitat de l'estat, la monarquia i el règim capitalista de producció) i en perseguir el vell objectiu del nacionalisme espanyol de destruir-nos com a poble postergant la catalanitat al reducte folklòric. A més el ministre Cañete és un dels màxims exponents del talant autoritari i recalcitrantment de dretes que exhibeix el govern del PP. Només cal citar les seves declaracions sobre el Pla Hidrològic Nacional: es farà "por cojones" i serà "un paseo militar" perquè li havia dit "el presidente".

Els partits polítics vilafranquins posen en dubte la legitimitat de la protesta afirmant que l'única política legítima és la que fan ells, reduint l'àmbit de la política només a les institucions. Quan les institucions estan dissenyades per negociar prebendes i impedir qüestionar els fonaments del règim postfranquista i quan els "polítics" són, cada cop amb menys excepcions, simples lacais que cobren per escalfar la butaca i dir amén. Un clar exemple d'això darrer és que la decisió de que la Guàrdia Civil i els mossos d'Esquadra dissolguessin a cops de porra la concentració la va prendre el mateix ministre. Davant d'això les autoritats municipals (Aguado, Cuyàs i cia) no només es van limitar a acatar obedientment l'ordre de repartir hòsties a tort i a dret sinó que a més van legitimar la brutal acció de la Guàrdia Civil i dels Mossos fent servir un discurs idèntic al que usa la delegació del govern per legitimar la repressió als moviments socials: aquesta protesta és simplement una qüestió d'ordre públic i de "mala educació". Es limiten a tancar els ulls i repetir el monòleg del poder i del pensament únic. Però la cosa no ha quedat aquí. La Guàrdia Civil no s'ha quedat de braços plegats i davant la indulgència i passivitat dels "polítics" de la comarca segueix la seva tàctica de reprimir les opcions polítiques rupturistes.

El divendres 19 de juliol es va celebrar un concert en motiu de la Festa Major dels Monjos on hi actuaven Inadaptats, Obrint Pas, Carrau i Betagarri. Durant el transcurs del concert uns 10 skins amb simbologia feixista van provocar repetidament a una part dels assistents. Es va iniciar una breu baralla en la que hi van intervenir agents de la Policia Municipal dels Monjos que es van interposar entre els dos bàndols. En aquesta situació un dels provocadors va apunyalat al pit a un noi magrebí i en va ferir un altre a la mà amb l'arma blanca, tot això davant dels nassos dels agents. Davant l'estupor dels presents la Policia Local i, posteriorment la Guàrdia Civil, van protegir la fugida dels agressors encarant-se amb els assistents al concert. Els quals demanaven insistentment que perseguissin els agressors. Com a única resposta els agents asseguraren que ja els coneixien i que ja se'n encarregarien ells. La colla dels agressors es va instal·lar a una plaça molt propera a on es celebrava el concert i van continuar increpant i provocant als assistents. Una part dels quals els va

anar a demanar explicacions. Quan els provocadors van veure que s'acostava gent del concert van arrencar a córrer. La Policia Municipal dels Monjos va interceptar el grup d'assistents al concert barrant-los el pas, davant d'això els joves van continuar demanant que els agents fessin la seva feina i detinguessin a l'autor de la ganivetada. Enmig de la discussió van aparèixer nombrosos cotxes de la Guàrdia Civil i, sense creuar cap paraula, van treure les porres i van començar a carregar, usant també gasos lacrimògens, contra el grup d'assistents al concert.

Durant la càrrega la Policia Municipal dels Monjos va practicar una detenció i la Guàrdia Civil una altra. Pel que fa al primer, veí de Vilafranca, va ser detingut sobre les cinc del matí a certa distància dels cotxes de la Policia Municipal i el van portar fins allí arrossegant-lo per terra, alhora diversos agents li pegaven patades i cops de porra. Va perdre el calçat i se li va esquinçar la roba. Un cop al cotxe de la Policia Municipal el van portar fins a una rotonda dels afores dels Monjos on el van lliurar a la Guàrdia Civil. Els agents de la "benemerita" el van entaforar de mala manera dins un Patrol on es va trobar amb el segon detingut, menor d'edat i veí de Moja. Aquest va ser detingut durant la càrrega de la Guàrdia Civil perquè al marxar corrents va caure. Es va quedar a terra i un grup nombrós d'agents li clavava cops de porra i puntades de peu. El jove va intentar escapar corrents però els guàrdies el van reduir amb violència i el van emmanillar amb les mans a l'esquena i el van entaforar dins un Patrol de la Guàrdia Civil. Quan estaven tots dos dins el cotxe els agents de la Guàrdia civil els continuaren donant cops de porra a l'esquena, els insultaven i fins i tot van tirar esprai lacrimogen per crear sensació d'ofec. A dos quarts de sis de la matinada, tres gelidencs que havien assistit al concert van sortir dels Monjos amb el seu cotxe pel polígon industrial, en arribar a la rotonda que enllaça amb la N-340 van veure que estava plena de cotxes de la Policia Local dels Monjos i de la Guàrdia Civil. Els van obligar a parar, els van preguntar d'on venien i van contestar que del concert de festa major dels Monjos. Van fer baixar als tres ocupants del cotxe i un Guàrdia Civil va afirmar que els dos passatgers "se comerían el marrón" del que havia passat als Monjos. Un dels dos passatgers tenia mal al canell i tot i això els van emmanillar i els van pegar amb les porres. Els van obligar a deixar al cotxe allà a la rotonda mateix, davant d'això el conductor va intentar entrar al cotxe per treure les claus i tancar-lo però va ser aturat pels cops de porra d'un agent de la Guàrdia Civil. Tot seguit també van emmanillar al conductor i els van posar dins un Patrol de la Guàrdia Civil on van continuar sent pegats i insultats.

Els cinc detinguts van ser traslladats a la caserna de la Guàrdia Civil de Vilafranca on s'hi van desplaçar un grup de militants independentistes per interessar-se pel seu estat. Quan van arribar es van trobar amb una dotació antiavalots conjunta de Guàrdia Civil, Mossos d'Esquadra i Policia Local dels Monjos que sense creuar paraules van començar a apallissar-los perquè marxessin de davant la caserna, la majoria dels presents va ser obligats pels agents antiavalots a saltar a la via del tren per evitar ser apallissats. Dos militants independentistes de Vilafranca van arribar tard a la concentració davant la caserna perquè havien anat a buscar el telèfon d'un advocat de confiança de Vilafranca. Van aparcar el cotxe i en van sortir tot i el desplegament d'antiavalots. Tant bon punt van sortir del cotxe van ser identificats per agents de la Guàrdia Civil com a participants de la concentració de rebuig contra el ministre espanyol Cañete del dimecres 17. Van detenir i apallissar un dels dos militants, l'altre va intentar pujar al seu cotxe. Un guàrdia civil va entrar al cotxe al seient de l'acompanyant i des d'allà li va propinar diversos cops de porra a ell i al radio del cotxe que va quedar inservible. El van treure del cotxe i el van estirar de panxa a terra, en aquesta posició diversos agents li van pegar amb porres i amb els peus al llarg de les cames i al cul. Mentrestant diversos agents es mofaven d'ell dient que "ahora no hablas catalán"?

Quan van ser traslladats dins la caserna es van trobar als tres gelidencs detinguts. Estaven agenollats, de cara a la paret i amb les mans emmanillades a l'esquena. Aquests tres ja feia quasi una hora que estaven en aquesta posició i els agents de la Guàrdia Civil els pegaven amb porres a les costelles perquè no s'adormissin i els prohibien parlar entre ells i moure el cap. A més eren insultats contínuament i els agents, fent gala del racisme més recalcitrant, es mofaven d'un dels joves per ser d'origen llatinoamericà. Els dos detinguts davant la caserna van ser obligats a posar-se en la mateixa

posició que estaven els altres tres detinguts. Per altra banda, els dos primers detinguts estaven en una cel·la de la caserna també emmanillats a l'esquena, de cara a la paret però drets. Tots dos es trobaven en un estat físic deplorable. Van ser els que van rebre més. Van ser traslladats tots dos al pati del gall (dependències de la Policia Municipal de Vilafranca) però només s'hi va quedar el veí de Moja, al vilafranquí, el van tornar a la caserna i només li van dir “a ti ni te quieren”. El van tornar a posar a la mateixa cel·la tot i que aquest cop el van deixar seure, això sí, sempre emmanillat, pel seu precari estat físic. Al veí de Moja després d'una mitja hora al pati del gall el van tornar a la caserna, abans de tornar-lo a la cel·la el van deixar al pati de genolls amb el cap ran de terra, l'agafaven dels cabells i l'insultaven. El van deixar uns moments de bocaterrosa i l'amenaçaven: “si te mueves te cortamos la cabeza”. Dels cinc que estaven agenollats a la caserna en van prendre tres, els tres de Gelida, cap al pati del gall (dependències de la Policia Municipal de Vilafranca), on els detinguts van demanar reiteradament la presència d'un metge forense i se'ls va negar també reiteradament la petició. Els hi van llegir els seus drets i els van tornar a la caserna de la Guàrdia Civil. Quan els van informar que els tornaven a la caserna un dels detinguts va demanar un habeas corpus i els agents de la policia municipal de Vilafranca es van limitar a dir que no li calia perquè els posarien en llibertat i ni tant sols van informar a les autoritats judicials. Un cop a la caserna els van deixar veure els advocats d'ofici, els van fitxar i els van posar en llibertat. El conductor del cotxe va demanar als agents pel seu cotxe i el van informar que estava a uns tres quilòmetres m de la caserna i que ja es podia espavilar per arribar-hi. Dins la caserna els quatre que restaven detinguts van ser posats tots en una petita cel·la. Els dos detinguts davant la caserna els van obligar a estar drets, de cara a la paret i emmanillats. Els dos detinguts als Monjos els van mantenir emmanillats però els van permetre seure. Un agent no parava de donar cops a la porta metàl·lica de la cel·la per posar nerviosos als detinguts. Un altre agent va entrar dins la cel·la i els va dir que “el ministro no quiere que esto quede así” i que “el ministro quiere que os demos caña”. Els dos detinguts davant la caserna van ser informats de que eren acusats del que va passar als Monjos i també els imputaven la responsabilitat del que va passar a la concentració de rebuig al ministre espanyol de dimecres 17, els acusaven d'haver tirat ous i pedres contra la Guardia Civil. Els agents de la Guàrdia Civil van informar als detinguts que els advocats estaven en camí. Llavors els van treure les manilles i van permetre que s'asseguessin. Quan els van fitxar tres dels quatre detinguts de la cel·la van demanar la presència del metge forense i els agents de la Guàrdia Civil els van denegar la petició. Els detinguts es van negar a signar tots els papers que els va presentar la Guardia Civil i finalment van ser posats en llibertat d'un en un. Van fer cap a l'hospital en un estat físic deplorable. Fins i tot un dels detinguts anava sense calçat (el va perdre durant la detenció) i amb la roba esquinçada.

Cap a tres quarts de set del matí una abundant dotació de la Guàrdia Civil, dels Mossos i de la Policia Local dels Monjos (una vintena, en uns vuit cotxes) es van desplaçar novament fins al concert. Van aparèixer per una cantonada de la plaça, i seguidament els membres de l'organització del concert i la poca gent que quedava van notar que els picaven els ulls i els venien estornuts. Tot i que, de moment, no sabem quin agent i de quin cos ho va fer, suposem que també llavors van tirar gasos lacrimògens. La policia es va quedar a la cantonada sense fer ni dir res i al cap d'uns minuts van marxar. La gent que marxava del concert tampoc va marxar gaire tranquil·la: es va donar el cas d'un veí de Sant Sadurn d'Anoia que, al marxar cap a casa, va ser retingut violentament i tret del cotxe per la Guàrdia Civil. Aquest veí sofrí cops de porra, la negació d'expressar-se en català, insults i vexacions, a més d'una retenció que durà varies hores. Suposem que fou confós per un militant independentista vilafranquí que, segons ells, es trobava el dia del boicot a la visita del ministre. La repressió policial no es quedà amb un fet aïllat. Hem sabut, de fonts institucionals (el mateix alcalde) que el cos de la Guàrdia Civil pressionà perquè el dissabte es suspengués el concert antifeixista de Sant Martí Sarroca i es dedicà a patrullar amb un talant intimidatori.

Val a dir que les persones detingudes els han imputat càrrecs judicials, concretament el delictes de desordres públics, el qual contempla una pena de fins a tres anys de presó i del delictes d'atemptat a l'autoritat el qual és penat amb fins a quatre anys de presó. De tot això se'n desprèn una greu

conclusió: els cossos de seguretat tenen carta blanca per fer pagar molt car l'atreviment de protestar públicament contra una autoritat espanyola però en canvi asseguren sense ruboritzar-se la impunitat dels autors d'apunyalar públicament a una persona àrab. Però el més greu és la cobertura institucional que els proporciona el govern municipal de Vilafranca i TOTS els grups polítics de l'Ajuntament amb la seva actitud i les seves declaracions criminalitzadores davant les accions de protesta organitzades per la única opció política rupturista de Vilafranca a la qual, per molt que els pesi, cada cop hauran de tenir més en compte. Només els queden dues opcions o tancar els ulls a la brutalitat policial i repetir la cantarella del poder o fixar-se en la societat a qui diuen representar i assumir que la opció política de l'esquerra independentista no és un problema d'ordre públic sinó una opció legítima que representa els interessos de les classes populars catalanes. Quan hi ha repressió política els termes mitjos, la tebiesa i fins i tot el silenci són complicitat.